

Finansministeren (Poul Møller): Jeg kan godt se, det kan forekomme mindre rimeligt, at en lille lønindtægt, som hustruen har haft, kan afskære hende fra anvendelse af reglerne om medhjælpende hustruer, således som fru Merete Bjørn Hanssen har redegjort for det.

Når loven er udformet således, at sådanne tilfælde kan forekomme — det kan altså ikke bestrides — skyldes det praktiske hensyn. I folketingsudvalgets betænkning af 17. maj 1968 over kildeskattelovforslaget anføres det som begrundelse, at det i praksis ville være meget vanskeligt at kombinere de to sæt regler, og at det i almindelighed vil være tilstrækkeligt, at der er mulighed for enten at forene særskilt beskatning og hustrufradrag eller at opnå beskatning efter reglerne om medhjælpende hustruer.

Vanskelighederne beror på reglerne om personfradrag og hustrufradrag. Man kan ikke have en ordning, hvorefter der uden videre kan opnås særskilt beskatning af hustruindtægt, f. eks. ved lønarbejde for fremmede, og samtidig gives fradrag for medhjælpende hustruer. På den måde ville der blive givet to personfradrag for hustruen, og desuden ville hun få hustrufradrag ved siden af det fradrag på 1.200 kr., der indrømmes i forbindelse med anvendelsen af reglen om medhjælpende hustruer.

Planlægningen af kildeskattens tilrettelæggelse for EDB er nu så langt fremskredet, at programmeringen af beregningsarbejdet, som det her omhandlede spørgsmål falder ind under, er påbegyndt. Erfaringen viser, at man skal være uhyre varsom med senere at foretage ændringer i programmeringsgrundlaget; det kan give anledning til fejl og forsinkelser. Jeg vil dog gerne i anledning af fru Merete Bjørn Hanssens spørgsmål tage det rejste problem op i det folketingsudvalg, der for tiden behandler forslag om ændringer i kildeskatteloven.

Merete Bjørn Hanssen: Jeg takker finansministeren for svaret og håber, at jeg må forstå det sådan, at hvis der i folketingsudvalget kan opnås en løsning, kan den også nå at få virkning, fra kildeskatteordningen træder i kraft 1. januar 1970.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg går ud fra, at fru Merete Bjørn Hanssen er

enig med mig i, at skulle det ikke kunne nås til 1. januar 1970, er det og godt, hvis det nås til 1. januar 1971.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Peter Jørgensen* til undervisningsministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage sig for at effektivisere undervisningen ved vore højere læreanstalter, herunder navnlig med hensyn til spørgsmålet om den arbejdsindsats, professorer og andre lærerkræfter skal præstere?“

Peter Jørgensen: Det af mig stillede spørgsmål er jo ikke nyt. Jeg har rejst det nogle gange her i tinget, og jeg har også rejst det i finansudvalget, men det er, ligesom om der ikke rigtig er gjort noget ved problemet. Sidst jeg rejste spørgsmålet var under behandlingen af tillægsbevillingslovforslaget i maj måned sidste år. Der blev dengang givet tilsagn om, at man ville undersøge problemerne omkring en effektivisering af undervisningen på vore højere læreanstalter.

Jeg er helt klar over, at det kan være vanskeligt at bedømme problemet, fordi man har undervisning og forskning kædet sammen; men for mig er det noget primært, at de professorer og andre, som underviser på universiteterne, opfylder den pligt, de har til at give denne undervisning. Jeg kan helt og fuldt tilslutte mig den kritik, som Århusstudenterne retter imod visse ikke navngivne professorer, der for det første aldrig fornyr deres forelæsning, for det andet er flere måneder om at rette de skriftlige opgaver, som studenterne indsender.

Jeg er i denne sag ikke på heksejagt, men det må være rimeligt, når samfundet ofrer de store beløb, som tilfældet er i dag, at der er en vis kontrol med, hvad pengene anvendes til. På alle andre undervisningsvirksomheder end universiteterne har man visse normer for, hvilken arbejdsindsats der skal præstere på disse læreanstalter, og det gælder fra rektor og nedefter.

Når jeg rejser spørgsmålet her i dag, er det udelukkende af hensyn til de borgere, der skal betale — og det er jo helt ned til de laveste indtægtsgrupper i samfundet. Et andet hensyn, som jeg finder helt afgørende,